

אם, רעיה ואמנית - זה עולמה של ג'ני קלי, האשה שידעה להתגבר על החרשות עולם הדממה והצבעים שר

ספסל. רק אשה שהרתה וילדה יכולה לצייר תמונה כזו, אומר על כך בעלה. ש" הוא גם המבקר שלה. בתמונת ילדה דבורה, בת ה-7 - עגולה פנים, מתוקה, עיני שזוף גדולות ועגולות, פה קטן וק" פוך - הסגירה ג'ני את אמהותה, הכניסה לתוכה את רגשות האם העמוקים ביותר והקדמונים ביותר.

עוד לא מצאתי את דרכי הסופית ב" ציור, הודתה ג'ני, כשהיא מבטאה את המלים האנגליות בכבדות, בניב צרפתי. כי למרות שאינה שומעת דבר, קוראת היא שפתיים בחמש שפות, ומתבטאה בהן איכשהו.

★ ★ ★

רוק/נרול, או'ניל וסארטר

ריא החלזה לצייר שנה אחרי לידת בנה רוני, שהוא כיום בן חמש. היא אמנם למדה גרפיקה בבצ'אל ב-1949, לשם הגי' עה משנחא, אולם לא התמסרה לציור ברצינות. היא היתה עסוקה בהיענות ל- חיזוריו של שמואל גרונדמן, גרפיקאי צעיר שהוקסם מדמותה ואישיותה של היפהפיה האקזוטית. הם נישאו והריהם חיים ומציי' רים באושר עד היום הזה.

יום אחד מצא שמואל את ג'ני יושבת בהול החשוך, בדירת שני החדרים שלהם, כשהיא מצוירת בשצף-קצף. היתה זו התי' חלת הקריירה - דבר שלא הפריע לה ל- נהל את ביתה. כי ג'ני פשוט מפצלת את אישיותה להמון חלקים:

ג'ני 1 קמה בשבע בבוקר, מנסה להש' תלט על שני הילדים, להאכיל אותם ואת הבעל, לשלוח את רוני לגן ואת שמואל לעבודה. דבורה נשארת, בשלב התחלתי זה, בבית.

ג'ני 2 עורכת קניות, מפקחת על הדי' עוזרת ועל הבת, מקבלת את רוני מהגן ומשלחת את דבורה למשמרת שניה, נאני' חת אנחת רוחה כשרוני מושכב לשנת' הצהריים.

ג'ני 3 הולכת לכסית ללגימת ספל קפה מהיר ופטפוט קל.

ג'ני 4 קוראה, קוראה וקוראה.

ג'ני 5 מצוירת - מחמש אחר הפתחים עד עשר בלילה.

מי, מלבד המורה למתימטיקה המנוח שלי, שמת מפני שחילק את עצמו תלוי' קה אחת יותר מדי, מסוגל לעשות כל כך הרבה בבת אחת?

בדירתם החדשה בת ארבעת החדרים, ב" תל-אביב, יש לג'ני סטודיו משלה. שלא כמו אמנים גדולים אחרים שהתברגו, אין היא

זאת רותי ורד

אי אפשר לחלוף על פני ג'ני קלי ולהמשיך הלאה באדישות. פשוט אי אפשר. גם לא לנשים. בעיקר לא לנשים. כי ג'ני היא בעלת הופעה יחידה במינה, לגמרי לא סטריאוטיפית. כפי שהעיר, וכי צדק, אחד ממאורות הדור הצעיר: "אחרי שאלוהים יוצר יצירה כזו הוא שם את האורגניל הצידה להרבה זמן".

היא יפה להפליא, גועית, אצילה וסקס-אפילית. וכאשר היא נמצאת בסביבתן הדי' מיידית של יפהפיות רוניות, היא גיר-מת להן להיראות כבובות מלהקת השטן של גבעת חיים, או במקרה הטוב ביותר של פיקולי; צבועות נחמד, מתקתקות אך צריך למשוך בחוט כלשהו כדי להפעיל אותן. וגם אז ההצגה לא תמיד משעשעת. שעה הבלונדי של ג'ני הוא שלה, ר' אין לשום בקבוק חלק בו. עיניה הכחולות הפקיות, עצמות לחייה הבולטות, אפה הדק, פיה החושני המכסה על שני טורי שיניים בוהקות - כל אלה מהווים יחד הרמוניה נדירה.

★ ★ ★

קימורים במקומות המתאימים

רכרתיה רק מראה. ידעתי ששמה ג'ני, שהיא אם לשני ילדים, אשתו של הגרפיקאי שמואל גרונדמן, שהיא חרשת כתוצאה ממחלת ילדות. היא גם קצת מצוירת, התנדבה פעם נפש טובה לומר עליה, תוך מבטי קנאה, שעה שחלפה על פנינו גאה וזקופה בשערה הבהיר הפרוע תמיד, וגופה בעל הסטטיסטיקה החיונית מאד.

אגב, אם מדברים על סטטיסטיקה, יש לה לג'ני קימורים במקומות בהם אין לבחורות אחרות אפילו מקומות.

השבוע ניתן היה לראות כיצד קצת מצוירת" ג'ני ציוריה הוצגו בגלריה צ'מ' רינסקי, יחד עם ציוריו של צייר מתקדם ומבוסס יותר, יעקב שגב.

סגוב אינטלקטואלי לא ימצא סיפוק ב" תערוכתה. אין שם אף לא ציור אבסטרקטי אחד. כשג'ני מצוירת את הדווה, למשל, זה יכול אולי להיות דומה, לכל היותר, לשכנה שלה. אבל היא בודאי לא דומה למכשב דרכים. ציוריה - רובם פורטרטים, רישומי-גוף וציורי חיות - מחייכים אליך בחמימותם, בדקורטיביות שלהם, בצבעי' הם המלככים, בעינינום וברגש והדקות בהם ציור.

קתה, למשל, את האשה ההרה, המנסה למצוא תנוחה מתאימה לגופה בישיבה על

הציירת

ג'ני מחזיקה בידיה ציור גמור, לביקורת עצמית אחרונה לפני שתחליט אם להציגו בתערוכה. למרות היותה ציירת מתחילה, זכתה לביקורות חיוביות. כתב מעריב: "מתחרה רציני באולם נאשר... הציירת עצמה. היא כל כך יפה..."